

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/133/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615202727
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5615202727.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému Y. K., G.. XX. XX. XXXX, bytom O. Z. X, U. L. M., o zaplatenie 149,61 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 161,67 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 149,61 eura, od 20. 3. 2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 16,50 eura, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 9. 4. 2015, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 149,61 eura, úrokov vo výške 10,30 eura, úrokov z omeškania vo výške 1,76 eura, úroku vo výške 19,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 149,61 eura od 20. 3. 2015 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 149,61 eura a z nezaplatených úrokov vo výške 10,30 eura od 20. 3. 2015 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že so žalovaným dňa 31. 1. 2013 uzatvoril úverovú zmluvu číslo 30253, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 1000 eur, ktorý sa zaviazal žalovaný splatiť v pravidelných mesačných splátkach do 21. 1. 2016. Keďže žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, dňa 25. 2. 2015 bol vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 19. 3. 2015. Ku dňu 19. 3. 2015 pozostával dlh žalovaného z istiny vo výške 149,61 eura, úrokov vo výške 10,30 eura, úrokov z omeškania vo výške 1,76 eura, poplatkov za upomienky vo výške 90 eur.

Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd vo veci ústne pojednávanie nenariadil, keďže sa jednalo o drobný spor (nakoľko výška žalovanej sumy nepresiahla 1000 eur). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené uznesením zo dňa 8. 10. 2015, č. k. 10C/133/2015-25, vyveseným na úradnej tabuli súdu dňa 30. 10. 2015, zveseným z úradnej tabule súdu dňa 20. 11. 2015, teda najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku.

Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to úverovej zmluvy číslo 30253, druhej upomienky, sadzobníka poplatkov, všeobecných obchodných podmienok žalobcu, účinnými od 15. 12. 2012, výpisu z účtu žalovaného, výzvy na predčasné splatenie úveru, súd zistil nasledovné skutkový stav:

Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 31. 1. 2013 úverovú zmluvu číslo 30253, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 1000 eur, pri výške fixnej úrokovej sadzby 19,9 % ročne. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať v splátkach vo výške 50,70 eura mesačne, počnúc od 21. 2. 2013, so splatnosťou úveru do 21. 1. 2015. Súčasne si dojednali účastníci zmluvy poplatok za správu úverového účtu vo výške 1,99 eura mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 27,28 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov predstavovala 46,35 %. Podľa časti V., písm. J/, čl. 1 písm. a/ všeobecných obchodných podmienok žalobcu, účinných od 15. 12. 2012, banka je oprávnená rozhodnúť o predčasnom zosplatnení istiny úveru s príslušenstvom, ak klient je v omeškaní s úhradou čo i len jednej splátky podľa úverovej zmluvy, minimálne 3 mesiace. Podľa časti V., písm. J/, čl. 2 všeobecných obchodných podmienok žalobcu, účinných od 15. 12. 2012, v rozhodnutí banky o predčasnej splatnosti bude uvedený deň, v ktorý alebo do ktorého má klient splatiť zostatok istiny úveru s príslušenstvom. Deň uvedený v rozhodnutí banky sa automaticky stane novým dňom splatnosti úveru.

Dňa 25. 2. 2015 žalobca vyzval žalovaného na predčasné splatenie úveru, z dôvodu neplnenia podmienok úverovej zmluvy, do 19. 3. 2015.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25f ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), ustanoveniami tohto zákona sa od 1. apríla 2015 spravujú aj právne vzťahy upravené týmto zákonom, ktoré vznikli pred 1. aprílom 2015; vznik týchto vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. aprílom 2015 sa však posudzujú podľa predpisov účinných pred 1. aprílom 2015, ak v odsekoch 2 až 6 nie je ustanovené inak.

Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. 3. 2015, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, v znení účinnom do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba N. R. K. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1000 eur, ktorý sa zaviazal splácať v splátkach vo výške 50,70 eura, počnúc od 21. 2. 2013, s konečnou splatnosťou úveru do 21. 1. 2015. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy neplnil, čo nebolo medzi účastníkmi konania sporné, žalobca ho dňa 25. 2. 2015 vyzval na predčasné splatenie úveru, a to do 19. 3. 2015. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 161,67 eura, predstavujúcich dlžnú sumu ku dňu 19. 3. 2015, kedy došlo k splatnosti dlhu (podľa časti V., písm. J/, čl. 2 všeobecných obchodných podmienok žalobcu, účinných od 15. 12. 2012 v deň určený vo výzve na predčasné splatenie úveru), pozostávajúcu z istiny úveru vo výške 149,61 eura, úrokov vo výške 10,30 eura a úrokov z omeškania vo výške 1,76 eura. Keďže žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania uplatnené v žalobe, ktorých výška nebola vyššia ako výška úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, t. j. 8 % ročne, odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru, t. j. od 20. 3. 2015 do zaplatenia, avšak len z nezaplatennej istiny vo výške 149,61 eura, nakoľko Občiansky zákonník neumožňuje priznať príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania z úrokov. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu zamietol. Súd taktiež zamietol podanú žalobu v časti uplatneného nároku na úrok vo výške 19,9 % ročne po splatnosti úveru, t. j. od 20. 3. 2015 do zaplatenia, nakoľko zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26. 3. 2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvných úrokov za obdobie po splatnosti úveru.

Podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd v konaní čiastočne úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko aj keď bol žalobca v konaní čiastočne neúspešný, jednalo sa o neúspech v pomerne nepatrnej časti (časti príslušenstva - úrokov a úrokov z omeškania po splatnosti úveru). Súd preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania, spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 16,50 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.